

Predigt beim Siardfest Tongerlo 2012

Verehrter Abt Jeroen, verehrter Generalabt em. Hermenegild,
liebe Mitbrüder, liebe Freunde des hl. Siard,

als Generalpostulator des Prämonstratenser-Ordens wollte ich schon lange einmal zum Siard-Fest nach Tongerlo reisen - umso mehr, da ich als damaliger Pfarrer der Klosterkirche Windberg den unteren Teil der Kopfreliquie des Hl. Siard in einem prächtigen Strahlenreliquiar neu fassen ließ.

Seit 2001 strahlt er wie ein Stern am Hochaltar der aus dem Jahr 1142 stammenden Abteikirche im Bayerischen Wald. Darüber die Statue der Gottesmutter, die von einem gelben Glas-

fenster im Hintergrund beleuchtet wird. Wie sie empfängt auch Siard vom Auferstandenen Herrn sein Licht und seine Kraft zum Zeugnis als Chorherr und Abt von Mariengarde. Von seinem Haupt gehen goldene Strahlen aus auf alle, welche die Abteikirche besuchen...

Das ist ein schönes Bild für unsere Berufung als Prämonstratenser: Auch wir sollen Zeugen der Auferstehung zu sein, den Menschen in ihren Sorgen beistehen und ihnen Lebensmut machen, Hoffnung und Freude wecken, die aus dem Glauben kommt. Wenn wir wie Siard leben und wirken, allen uns in der Pastoral und im Gebet Anvertrauten nahe sind, haben wir „Ausstrahlung“. Euer Patron wusste um die körperlichen und seelischen Nöte der Mitbrüder und Gläubigen - und wandelte sie durch seine demütige, sympathische und dem Nächsten zugewandte Art in Segen.

Liebe Schwestern und Brüder,
am 29. April 2012 durften wir die Seligsprechung eines französischen Mitbruders erleben: Petrus-Adrian Toulorge aus der Abtei Blanchelande in der Normandie. Die würdige und zugleich emotionale Feier und das Rahmenprogramm samt Prämonstratenser-Tag waren für alle Mitfeiernden, ja auch Eueren Abt Jeroen und cfr. Pablo, ein bewegendes Erlebnis. Man spürte die Freude des Glaubens in der gotischen Kathedrale von Coutances, die ansteckend wirkte...

Möge diese Begeisterung jede und jeden von uns, ob Prämonstratenser oder Freund der Abtei Tongerlo, erfüllen, dass

wir im „Jahr des Glaubens“ zu überzeugten und überzeugenden Boten des Evangeliums werden.

Papst Johannes Paul II. sagte bei der Seligsprechung des Prämonstratensers Jakob Kern 1998 in Wien: „Die Helden der Kirche können Lebenshilfe sein. Sie waren keine ‚fotokopierten Christen‘, sondern jeder für sich war ein Original, unauswechselbar und einzigartig! Die Kirche von heute braucht keine Teilzeitkatholiken, sondern Vollblutchristen!“

Bitten wir den Herrn auf die Fürsprache unserer Ordensväter Augustinus, Norbert und Hugo, des hl. Siard und unserer neuen Seligen Jakob Kern und Petrus-Adrian Toulorge,

- dass wir unsere je eigene Berufung entdecken,
- dass wir *communio, contemplatio* und *actio* ausgewogen leben,
- dass wir immer mehr geistliche Menschen und menschliche Geistliche werden
- und dass wir alle, jung und alt, von innen heraus strahlen lernen so wie das Reliquiar von Windberg, das einem entgegenleuchtet und wie der schöne Schrein von Tongerlo, der einen zu Vertiefung und Sammlung einlädt...

Hl. Siardus bitte für uns! Amen.

Pater Dr. Gabriel Wolf OPraem
Generalpostulator

H. Siardus - Tongerlo 2012

Waarde abt Jeroen, Mgr. Hermenegild,
goede medebroeders en beste vrienden van S. Siardus,

Als postulator generalis van de orde van Prémontré wenste ik reeds lang naar Tongerlo te komen voor het feest van S. Siardus. Om reden ook dat ik als voormalige pastoor van de abdijkerk van Windberg de relikwie van het onderste deel van het hoofd van S. Siardus, in een prachtige reliekhouders met stralen heb laten zetten.

Sinds 2001 straalt deze relikwie als een ster bij het hoogaltaar van de abdijkerk van 1142, in het Beierse Woud. Daar boven staat de beeltenis van de Moeder Gods, die door een geelkleu-

rig licht vanuit het venster in de achtergrond wordt belicht. Evenals Maria, ontvangt S. Siardus, van de Verrezen Heer Jezus zijn licht en zijn kracht om getuige te zijn als norbertijn en abt van Mariengaarde. Vanuit zijn hoofd komen gouden stralen neer op allen die de abdijkerk van Windberg bezoeken.

Het is een mooi beeld voor onze roeping als norbertijnen. Ook wij zullen getuigen van de verrijzenis, de mensen met hun zorgen bijstaan en hen moed geven, hoop en vreugde geven die komen uit het geloof. Wanneer wij als Siardus leven en werken en iedereen nabij zijn die ons in de pastoraal en in het gebed zijn toevertrouwd, dan stralen wij. De H. Siardus zorgde voor de lichamelijke en geestelijke noden van de medebroeders en van de gelovigen en hij was voor hen een zegen door zijn deemoedige, sympathieke nabijheid.

Beste zusters en broeders,

Op 29 april 2012 mochten wij de zaligspreking meemaken van een Franse medebroeder: Petrus Adrianus Toulorge, norbertijn van de abdij van Blanchelande in Normandië. De waardige en aangrijpende viering en het hele programma voor alle aanwezigen, ook voor abt Jeroen en cfr. Pablo van Tongerlo, was een bijzondere belevenis. De vreugde van het geloof was voelbaar in de gotische kathedraal van Coutances, die vreugde werkte aanstekelijk.

Moge deze aanstekelijkheid ieder van ons, als norbertijn of als vriend van de abdij van Tongerlo ons vervullen, zodat wij in het jaar van het geloof tot overtuigende en overtuigende boden van het Evangelie mogen worden.

Paus Johannes Paulus II zegt bij de zaligverklaring van de norbertijn Jacob Kern in 1998 te Wenen: "De helden van de kerk kunnen een hulp voor het leven zijn. Zij waren geen gekopieerde christen, maar ieder op zich waren zij origineel, niet omwisselbaar en uniek. De kerk vandaag heeft geen nood aan deeltijdse christenen, maar aan volbloedchristenen".

Vragen wij aan de Heer op voorspraak van onze heilige ordesvaders, Augustinus, Norbertus en Hugo, en ook van S.Siardus en de zalige Jacob Kern en de zalige Petrus-Adrianus Toulorge:

- dat wij onze eigen roeping mogen ontdekken
- dat wij gemeenschap, contemplatie en actie, evenwichtig beleven
- dat wij steeds meer geestelijke mensen en menselijke geestelijken worden
- en dat wij allen, jong en oud, van binnenuit zouden stralen, zoals het reliekhouder van S. Siardus in de abdij van Windberg de bezoekers verlicht en zoals het mooie schrijn in Tongerlo, ons uitnodigt tot verdieping en gemeenschap.

Heilige Siardus, bidt voor ons. Amen.

Pater Dr. Gabriel Wolf OPraem
Generaalpostulator

H. Siardus
Eucharistische Aanbidding
Preek van Michiel Meeusen OPraem

Wanneer de wetgeleerde aan Jezus de vraag stelt “Wie is mijn naaste?” dan had dat woord 'naaste' bij de joden een eerder enge betekenis. Het betekende een familielid of een volksgenoot. Alle andere mensen werden niet beschouwd als naasten en zeker niet de Samaritanen, die gehaat werden. Met zijn parabel wil Jezus het begrip 'naaste' opentrekken naar ALLE mensen.

In de parabel gaan de priester en de leviet in een boogje om de uitgeplunderde, zwaar gekwetste Jood heen. Zij bekommeren zich helemaal niet om hun volks- en geloofsgenoot. De Samaritaan doet dit wel – ook al is hij er zich van bewust dat het slachtoffer hem vijandig gezind is.

Wanneer Jezus de wetgeleerde vraagt “Wie van hen heeft nu gehandeld alsof hij een volksgenoot of familielid van het slachtoffer was?” dan kan de wetgeleerde het niet over zijn hart krijgen om daarop te antwoorden: “Die Samaritaan”. Ook hij gaat er met een boogje om heen: “Die hem barmhartigheid betoond heeft.” En Jezus besluit: “Ga dan en doet gij evenzo.”

"Ga dan en doet gij evenzo".

De H. Siardus heeft tijdens heel zijn leven die raad van Jezus serieus nagevolgd. Zo zorgde hij voor mensen die bij een tsunami in Friesland met have en goed ook geliefden hadden verloren. Hij deed al het mogelijke om ze er terug boven op te

helpen. Daar er in Friesland geen duinen zijn die het water konden tegen houden bouwde hij samen met zijn medebroeders een dijk die heden ten dage nog steeds 'de monnikendijk' genoemd wordt.

Hij vond het niet meer dan zijn plicht om armen te voeden en te kleden en wanneer hij bij een of andere gelegenheid zijn abdij verliet zorgde hij er voor om steeds een voorraad brood bij zich te hebben zodat hij die uit kon delen aan behoeftigen en die waren er veel in zijn tijd... Geen wonder dat hij als eretitel “vader der armen' kreeg en dat hij gewoonlijk afgebeeld wordt met een korf brood.

Bij zijn overlijden werd zijn lichaam in zijn abdij begraven. Maar dit betekende helemaal niet het einde van zijn zorg voor armen en noodlijdenden. Mensen die bij zijn graf kwamen bidden, om zijn voorspraak af te smeken, vonden verhooring.

Sedert 1617 – dus al 395 jaar – worden zijn relieken hier in de abdij bewaard en vereerd. Ontelbaar zijn de mensen die hier bij zijn altaar een kaarsje komen opsteken en vurig zijn hulp komen inroepen. In zijn litanie wordt hij aanroepen als

“Vader der armen
Toevlucht der behoeftigen
Trooster der bedroefden
Welvaart der zieken
Heilzame bron van genezingen.”

Gij zijt vandaag zo talrijk op bedevaart gekomen naar de relieken van de H. Siardus, uw trouwe hemel-vriend, om zijn voorspraak in te roepen voor alles wat uw hart bezwaart.

Wees er zeker van dat ge door zijn voorspraak veel van God kunt verkrijgen en weet dat ge op zijn voorspraak nooit genoeg aan God kunt vragen.

Zo was er een jongetje, die zo graag een nieuwe fiets had gehad en hij bad en bad: "H. Siardus zorg eens voor een nieuwe fiets" Hij wist wel dat hij met aandrang moest bidden en dat hij moest volharden met bidden en dat deed hij ook. Op een zondag hoorde hij in een preek dat men aan God nooit genoeg kon vragen en voortaan bad hij: "H. Siardus zorg eens voor twee nieuwe fietsen." Ik weet niet of dat jongetje verhoord werd en twee nieuwe fietsen kreeg. Wat ik wel weet is dat een gebed tot God op voorspraak van de H. Siardus nooit onverhoord is gebleven.

Enkele jaren geleden belde hier een vrouw aan. Ze had kanker en leed heel veel pijn. Samen met haar heb ik hier bij zijn reliekschrijn gebeden en heeft ze zijn relikwie vereerd. Nadien liet ze me weten dat hoewel de kanker er nog altijd was ze vanaf de dag dat ze bij Sint Siardus was geweest geen ogenblik nog pijn had gehad. Van haar familie vernam ik dat ze in vrede was gestorven. Ik denk dat velen onder U soortgelijke verhalen zouden kunnen vertellen.

Beste bedevaarders,
bij de heilige Siardus, uw hemel-vriend, kunt ge terecht met al uw kleine en grote noden met al uw zorgen, problemen en verlangens. Misschien zijn die niet van materiële aard, maar eerder problemen zoals een echtscheiding van een van uw kinderen en de ruzie daar om heen of uw kleinkinderen die niet meer gedoopt worden of de zoon, die met een groot gezin

werkloos is geworden of een echtgenoot die niet meer kan geloven.

Samen met U bidden wij om zijn voorspraak bij God en samen met U willen wij ook God danken wanneer uw gebed verhoord wordt. Vol vertrouwen bidden wij:

H. Siardus, vader der armen.
Bid voor ons. Amen.